

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/296/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113207234
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113207234.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa N. podnik R., a.s., so sídlom R., O. 1, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. H. L., advokátom so sídlom R., U.. A. R. 9, P. O. R. XX proti odporcovi E. I., bytom N. nad H., D. XXXX/XX, zastúpeného opatrovníčkou Mgr. H. M., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trenčín, o zaplatenie 50,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 29. novembra 2013, č.k. 20C/87/2013-26, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 Eur a nahradiť mu trovy konania 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia 11,72 Eur, do rúk právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. H. L., advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 50,70 Eur. Vychádzal zo zistenia, že odporca cestoval dňa 12.05.2012 na linke G. č. XX v R. a pri kontrole revízorom sa nepreukázal platným cestovným lístkom, čím vznikla odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úhradu vo výške 50 Eur a cestovné vo výške 0,70 Eur. Navrhovateľ ďalej uviedol, že odporca úhrnú sumu 50,70 Eur dobrovoľne neuhradil ani v dodatočnej lehote, poskytnutej navrhovateľom v Pokuse o zmier - výzve na zaplatenie zo dňa 18.06.2012. Navrhovateľ bol preto nútený uplatniť si svoj nárok súdnou cestou. Súd prvého stupňa mal z listinných dôkazov za nesporne preukázané, že medzi odporcom a navrhovateľom vznikol občianskoprávny vzťah v zmysle ustanovenia § 760 a nasl. Občianskeho zákonníka. Odporca nastúpil do dopravného prostriedku navrhovateľa a využil prepravné služby poskytované navrhovateľom. Bolo preto povinnosťou odporcu ako cestujúceho zaplatiť navrhovateľovi za osobnú prepravu určené cestovné, teda zakúpiť si cestovný lístok v cene podľa tarify a prepravného poriadku navrhovateľa. Odporca túto povinnosť porušil, nakoľko cestoval bez platného cestovného lístka. Preto podľa článku 6 Prepravného poriadku navrhovateľa a článku 5 Tarify navrhovateľa platných a účinných ku dňu porušenia tarifných a prepravných podmienok vznikla odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úhradu vo výške 50 Eur a cestovné vo výške 0,70 Eur, t.j. spolu 50,70 Eur. S poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania. Trovy konania predstavujú súdny poplatok 16,50 Eur za návrh a trovy právneho zastúpenia, ktoré uplatnil vo výške 87,88 Eur. Právny zástupca navrhovateľa vykonal 2 účelné úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia 25.02.2013, podanie návrhu na súd 21.03.2013), za ktoré podľa § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. patrí základná sadzba tarifnej odmeny 16,60 Eur x 2 úkony a režijný paušál vo výške 7,81 Eur x 2 úkony + 20% DPH podľa § 18 ods. 3 citov. vyhl., pretože právny zástupca navrhovateľa je platiteľom DPH, t.j. spolu 58,58 Eur. Súd nepriznal odmenu a hotové výdavky za ďalší účtovaný úkon, a síce za pokus o zmier a ďalšia porada s klientom, pretože pokus o zmier je zahrnutý v odmene za prevzatie veci a príprava zastúpenia a vykonať ďalšiu poradu s klientom nebolo nevyhnutne

potrebné na úspešné uplatnenie nároku pred súdom. Keďže ide o drobný spor, súd podľa § 150 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že uplatnené trovy právneho zastúpenia sú neprímerané vo vzťahu k výške uplatnenej pohľadávky a aj s prihliadnutím na skutočnosť, že spísanie a podanie návrhu v tejto veci nemožno považovať za odborne právne náročný proces, ale ide skôr o administratívnu prácu, pretože z rozhodovacej činnosti je súdu známe, že navrhovateľ podáva veľké množstvo obdobných návrhov, v ktorých zamení len označenie odporcu, dátum porušenia prepravných podmienok, v ostatnom z hľadiska právnej argumentácie je návrh úplne totožný s množstvom ďalších návrhov navrhovateľa. Súd potom podľa § 150 ods. 2 O.s.p. priznal 20% z trov 58,58 Eur za dva úkony právnej služby, t.j. 11,72 Eur, ktoré zníženie považoval za primerané vzhľadom na uvedené skutočnosti.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokovej časti o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Dôvodil tým, že súd pri svojom rozhodovaní o trovách konania nesprávne aplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p., rozhodol nesprávne o primeranom znížení trov konania a neodôvodnene priznal trovy konania vo výške odlišnej od trov konania, uplatnených v návrhu na začatie konania vo veci samej. Považoval za nepochybné, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea O.s.p., neprímeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. Poukázal na ustálenú súdnu prax, najmä rozhodnutia Krajského súdu Bratislava sp. zn. 7Co/32/2009, sp. zn. 7Co/64/2009, ako aj iných zmeňujúcich v obdobných prípadoch. V zmysle dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. , ktorým bol s účinnosťou od 15.10.2008 zmenený a doplnený O.s.p. môže súd pristúpiť k zníženiu neprímeraných trov, ktoré súd voči pohľadávke v drobných veciach neprímerané. V týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Vytýkal súdu, že v odôvodnení rozsudku nedostatočne odôvodnil zníženie trov konania, a to len tým, že trovy konania sú voči pohľadávke neprímerané, pričom sa nezaoberal výškou vzájomného pomeru výšky trov konania, trov právneho zastúpenia a istiny. Domnieval, sa že niekoľkonásobne vyššiu sumu je potrebné v zmysle logického výkladu dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z. chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čo v tejto prejednávanej veci nie je. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho nepochybne vyplýva záver, že súd svojím postupom odňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom. Prvostupňový súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti o výsledok konania a priznať navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. V prejednávanej veci za účelne uplatnené trovy konania považoval zaplatenie súdneho poplatku z návrhu a minimálnu tarifnú odmenu za právne služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Poukazoval na to, že samotné úkony právnych služieb a postup advokáta pri zastupovaní je náročný a zložitý proces, vyžadujúci si i primeranú časovú náročnosť. Uviedol, že právo účastníka nechať sa zastupovať advokátom nie je v podmienkach nášho vnútroštátneho práva obmedzené ani v tzv. drobných sporoch, a neobmedzuje ho ani Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a ktoré v bode 29 Preambuly deklaruje, že "neúspešná strana by mala naďalej znášať trovy." Poukázal na to, že Krajský súd v Žiline ako odvolací súd v uznesení sp. zn. 6Co/271/2009 dospel k záveru, že navrhovateľ, ktorý bol v predmetnom drobnom spore zastúpený advokátom, má ako úspešný účastník právo na náhradu (okrem vlastne účelne vynaložených trov) i trov spojených s poskytnutím právnych služieb, ktoré mu v označenom spore poskytol splnomocnený advokát. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o povinnosti nahradiť trovy konania tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 87,88 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu (vo výroku o náhrade trov konania) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Uvedené ustanovenie umožňuje súdu v osobitných prípadoch nepriznať alebo znížiť trovy konania, resp. ich náhradu. Naproti ustanoveniu § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré pre súd dáva takúto možnosť vo výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa, aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je zákonom viazaná len na splnenie dvoch podmienok. Prvou je skutočnosť, že ide o drobný spor a druhou skutočnosť, že trovy konania, ktorých náhradu si účastník uplatňuje, sú neprimerané voči pohľadávke, ktorá je predmetom konania. Pri aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. teda nie je potrebné skúmať pomery účastníkov konania.

V danej veci bola predmetom konania pohľadávka navrhovateľa na zapltenie istiny vo výške 50,70 Eur. Jedná sa teda o tzv. drobný spor, keď predmet konania nepresahuje výšku 1 000 Eur a nejde o vec uvedenú v § 200ea ods. 2 O.s.p. Tým je splnená jedna z dvoch podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Navrhovateľ, ktorý bol vo veci samej úspešný, a ktorému by podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrila náhrada trov konania, si uplatnil trovy v celkovej výške 104,38 Eur, z čoho zapltený súdny poplatok z návrhu na začatie konania predstavuje 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia 87,88 Eur. V pomere k predmetu konania 50,70 Eur tak celkové uplatnené trovy konania navrhovateľa predstavujú 2-násobok sumy uplatnenej pohľadávky a v tomto zmysle sa preto aj odvolaciemu súdu javia ako neprimerané. Je pritom potrebné prihliadnuť nie len na trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v konaní, ale aj na ostatné uplatnené trovy konania navrhovateľa, teda aj trovy zaplteného súdneho poplatku. Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. nijakým spôsobom nerozlišuje medzi trovami právneho zastúpenia účastníka konania a ostatnými trovami účastníka konania a hovorí len o trovách konania ako takých. Je nepochybné, že ak by zákonodarca chcel týmto spôsobom rozlišovať trovy konania účastníka, tak by priamo stanovil, že neprimeranosť sa skúma v pomere k predmetu konania len pri trovách právneho zastúpenia účastníka. Okrem toho ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., ale aj § 150 ods. 1 O.s.p. rovnako neodvodzuje možnosť zníženia, prípadne nepriznania náhrady len na trovy právneho zastúpenia účastníka, ale na trovy účastníka ako také, teda bez ohľadu na to, čím sú tvorené. Gramatický a logický výklad ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. takto podľa odvolacieho súdu vedie k tomu, že neprimeranosť v pomere k predmetu konania sa skúma pri účastníkom uplatnených celkových trovách konania a rovnako tak sa aj rozhodne v rozhodnutí súdu o znížení, či nepriznaní náhrady, týka sa celých uplatnených trov konania.

V danej veci preto odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že boli splnené všetky podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Miera zníženia náhrady trov konania navrhovateľa tak, ako o nej rozhodol súd prvého stupňa, sa nejaví ako neprimeraná a odvolací súd sa s ňou plne stotožňuje.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si trovy konania neuplatnil (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné